

Memorie om houtse vensters oft
stactelsels te varven blaauw.

Neemt op eenen pot leesaetsmaat, twee
punt ariuse, genaemt witloot oft bleywit
heel kleeyn geveoven op eenen varffteen,
met gekookt smaot; item twee onsen li-
targium, in frans litargie, in duytsch
schuyum van gout, oft heel fijn gepulve-
riert, item swertzel soewel als men het don-
ckel blaauw wilt hebben, oft in plaetse van
swertzel kan men wijngaerthout kleen ge-
snoeden in eenen eijere koope steeken en al-
soo int vier in die koope laten branden, de-
ze asschen sou noch schoonder blaauw ma-
ken.

Om doese varve te prepareren,
le Moet men het leesaetsmaat in een
pot, op een cleen vier laeten cooken oft
branden een vierel uurs oft omtrent lanck.
En om ut die olie het vocht oft water
uyt te trecken, moet men in den pot met
het smaot doen, een korse vers broodt
hoe verser hoe beter, oft in plaetse van
een agyun, en daermede laeten kookken.

2e Die olie oft smaot sou hoven gekookt
synde, neemt den pot van 't vier aff en doet
alsdan het schuyum van gout seer cleen ge-
pulveriseerd oft gestooten synde in het
smaot met pareelkens, en neem eenen
stock in vieren geeloven en roert continue-
lijk en clopt int smaot, de litargie al in-
werpende so lange dat sij geheelij gedissol-
veert is, en dat men de droppen aan den
stock heel claer sijn hangen,

Nota bene.
Soo men die varve op seer corten tijd wil
drogh hebben oft doen droogden doet in
joer pot smaot gekookt, noch heet sijnde,
onder half een vatriolum album en roert
hem daer onder.

Die olie oft smaot alsoo met die litargie
en soo ghy wilt ook met vatriolum gepre-
pareert sijnde, laet het alsdan kouden oft koud
worden, en breekt daer bij op den varff-
steen, het ariuse daer onder mengende het
swertzel tot dat gij u couleur naar u sijn
hebt.

Aangetroffen aan het slot van 't Tonger-
sche handschrijft getiteld « Samevoeging
van verscheide advisen en mandaten in ma-
terie crimineel ».

JULES FRERE.

Welk is mijn recht ?

Werkongeval. — Tot welke schadeloos-
stelling heb ik recht ? — Bedrag der ver-
goedingen voor werkonbekwaamheid.

De wettelijke vergoedingen en hunne
wijze van regeling, voor alle ongevallen,
tijdens en ten g-volge de uitvoering van
het werkcontract aan werklieden over-
gekomen, verschillen hoofdzakelijk, en
volgens den duur, en volgens den graad
der werkvermindering.

A. — Volgens den DUUR, is de werk-
onbekwaamheid VOORLOOPIG of BE-
STENDIG ;
B. — Volgens den GRAAD, is zij VOL-
KOMEN of GEDELTELJK.

Besluiten wij van naderbij hoe de
vergoedingen voor de verschillende werk-
onbekwaamheden, moeten gerekend en
uitbetaald worden, volgens de wetge-
ving of de werkongevallen (wet van 24
December 1903 en verschillende Konink-
lijke Besluiten).

Wijze van betaling der vergoedingen,
Eerste geval : De werkonbekwaam-
heid duurt hoogstens een week, te reken-
en van het ongeval ; men is dan slechts
gerechtigd betaling te eischen der genees-
kundige en apothekerskosten, vol-
gens een wettelijk tarief bepaald. In
principe, heeft men de keus van genees-
her en apotheker, ten ware, het geen
niet zelden voorkomt, de werkgever, ten
zijnen laste, eenen bijzonderen genees-
kundigen dienst ingericht had.

Tweede geval : De werkonbekwaam-
heid duurt meer dan een week, te reken-
en van het ongeval ; men heeft dan
recht a) op betaling gedurende de 6 eer-
ste maanden, der geneeskundige en apo-
thekerskosten. Meestal wordt men
kosteloos in de kliniek der Verzekering-
maatschappij verzorgd. 2° op betaling
van vergoedingen a) sedert den volgen-
den dag na het ongeval, tot op den dag
der genezing of toelating (door akkoord
of volstandig vonnis vastgesteld) eene da-
gelykische vergoeding voor voorlopige
werkonbekwaamheid, door den werkge-
ver, op zeldzame tijdsippen als het loon be-
taalbaar ;
b) sedert den dag der genezing of toelating
(door akkoord of volstandig vonnis

vastgesteld) tot op het einde van een ter-
min van drie jaar te beginnen van de
dagteekening van akkoord of volstandig
vonnis, eene jaarlykische vergoeding voor
bestendige werkonbekwaamheid, door de
Verzekeringmaatschappij, alle drie
maanden, per kwartaal betaalbaar.
c) Eene derde periode van drie verlopen-
e, eene gelijke lijfrente, ook voor bestendige
werkonbekwaamheid, door de Verzeke-
ringmaatschappij, alle drie maanden
per kwartaal betaalbaar.

Na drie jaar sedert het akkoord of het
volstandig vonnis, moet dus het noodige
kapitaal door de Verzekeringmaatschappij
gestort worden voor het tot stand
brengen van eene gelijke jaarrente, vol-
gens baren.

Doch, men mag, na zeldnen termijn,
aan de Reclama-k vragen dat 1/3 van de
waarde der lijfrente waarop men recht
heeft, in kapitaal zoude uitbetaald wor-
den. Maar ook, vermindert natuurlijk de
jaarrente van 1/3 ook.

Na het verstrijken van die drie jaar,
blijft de regeling onveranderlijk. Men
kan geene herziening der toegewezen ver-
goedingen meer eischen ; het slachtoffer
lijst op de ververgering van zijnen staat
niet steunen om eene grotere rente te
bekomen ; Loos de erfgaamen, op zijn
overlijden ; noch de Verzekering op de
vermindering van 't slachtoffer's zake-
lijkheid, om eene kleinere rente te moe-
ten betalen. Die termijn van drie jaar is
dus wel een verarmingsstermijn.

Bedrag der vergoedingen.

Een groot onderscheid doet dus ge-
daen voor de werkonbekwaamheid van
meer dan eene week. (Assuunen a) de
VOORLOOPIGE of TIJDELIJKE werk-
onbekwaamheid en b) de BESTENDIGE
of BLIJVANDE werkonbekwaamheid.

A) De voorlopige werkonbekwaamheid.
PRINCIPF : Eene dagelykische ver-
goeding wordt door den werkgever zelf
uitbetaald, van den volgenden dag na het
ongeval, tot op den dag der toelating.
Zooewel voor de volkomen, als voor
de gedeeltelijke werkonbekwaamheid,
wordt de dagelykische toelating ver-
goeding gerekend op een gemiddeld da-
gelykisch basisloot welk men op de vol-
gende wijze bepaalt.

(Wordt vervolgd.)

ANDRÉ ROEBNBAUGH,
GENT.

Gemengde berichten

Eertijds en nu.

Er was een tijd — de oude menschen her-
inneren er u aan met een weemoedig glim-
ken om den tandelozen mond, — dat men een
meid kon krugen voor enkele stuivers per
dag. En dan was zij, — zij mocht nu Maria
of Martha, of Dona of Nathanaeleen, — in
den hoogsten hemel wanneer mevrouw haar
een vertomfde jurk ten geschenke gaf. En
toen zij al eens een vrien dag kreeg en
met het konvoet naar haar dorpen reed,
vertoelde zij daar van roodwangige, blauw-
oogige, blond-lokkige kinderen welke zij was-
chen verhoelt, kammen, kleeden en kussen.
En het verhaal eindigde steeds met een hul-
de aan madam, goed als brood en zacht als
een engel. O, zalige tijd van brave meiden,
toen Conscience zijn brave novellen schreef,
de menschheid leefde in een waas van idylle.

Sla nu intusschen maar eens een dagblad-
open, en zoek in de aankondigingen de meid-
den-rubiek. Daar voelt ge dadelijk den pols-
slag van onzen nieuwen tijd. Niemand wil
of kan nog dienen. De meiden allerminst.
Ziehier een paar staaltjes van moderne aan-
kondigingen, dezer dagen in een Vlaamsch
katholiek dagblad gelezen :

Met vraagst meisje voor licht werk, geen
wisch of geene kachels onderhouden.
Gevraagd dienstmeid, goed kunnende wer-
ken, niet koken, niet wasschen, geen kin-
deren verzorgen. Toch wordt er van haar ge-
vergd dat « zij goed kunnende werken ».

Waarin zal haar werk dan bestaan ? In
den spiegel kijken. Elke week haar nieuwe
voorschoot met een nieuw kantje feestoon-
ren. Om de maand minstens een paar bot-
tieten kapot loopen, en een half dozijn por-
seleinen tassen naar den bliksem te helpen.
Voorts zal zij eiken dag het menu opstel-
len dat madam stipt moet uitwerken. Zij
zal ook het werk van madam bij de wasch-
kuip controleeren, en haar theoretisch voor-
houden hoe men best kinderen opvoedt. Dit
alles natuurlijk, mits een zeer hoog loon.
Als deze voorwaarden nageleefd worden
stent zij er in toe te dienen. En als gij haar
nu een paar maanden in uren dienst kunt
houden, moogt gij uit loutere dankbaarheid,
om kaarsken branden voor Sint-Antonius,
en tot u zelf zeggen : Ik ben een bevoor-
recht sterveling.

HAAR-HISTORIEK.

De vrouw zegde :
Niets is mooier dan lang haar. Het lan-
ge haar is het symbool van onze langdurige
liefde, van ons lang geduld, van onze lank-
moedigheid voor uwe vele tekortkomingen.
Het lange haar is de band waarin ik mijn
gedachten sluit ; een krans is het om mijn
verering voor u, man.

En de man geloofde het !
En de vrouw droeg het haar lang tot ze
zegde :

Niets is mooier dan kort haar. Lang staat
plomp en geen enkele hoed is er op ge-
maakt. Zonder kort haar ben ik niet ge-
kond. Kort haar is het wijze symbool van
ons kort leven ; van mijn kort besluit ; van
mijn kort en krachtig « ja » voor u en
« nee » voor elk ander ; van de korthed
van den tijd als ik bij u ben. Er moet mijn
heer krullerij van buiten rondom mijn hoofd,
omdat er geen is van binnen in mijn hart,
man.

En de man geloofde het !
En de vrouw droeg het haar kort tot ze
zegde :

Niets is mooier dan jongenshaar. Mijn
kort haar is te lang. Ik verlies mijn tijd bij
den kapper die onduleert en millimeter. Ik
wil mijn haar lijk het uwe. Met een schei-
ding. Die scheiding zal ons vereenigen. Jong-
enshaar wil ik hebben. Symbool van durf,
van moed, van zuinigheid en vlugheid. Ge-
lijk het zal liggen op mijn hoofd effen en
getemd, zal het betekenen hoe mijn wil ef-
fen is en mijn hart getemd door u, man.

En de man geloofde het !
En de vrouw droeg jongenshaar...

Zoover is zij.
Zij is verder.

Ik hoor dat ze ergens over den Rijn haar
dragen op z'n Hindenburgsch ; de pijljes
kaarsrecht als een hekel, als een borstel,
als een egge, als een stoppelveld, als een
egelpels.

Ik weet niet hoe zij er voor pleit. Maar
zij zal het pleit winnen. De vrouw wint al
toos het pleit... Ik vind het ogelhaar
vooruit afschuvelijk...

Maar als de tijd vaardig is, zal ze komen
met een fluweelen snoetje en gepolijste
oogen en vragen :

Staat het niet mooi ?
En er zal wat vrees, wat weemoed in de
stem en veel tooverij in de oogen liggen.

En ik zal zeggen :
Het staat mooi.

Lach me maar uit.

Voor alles wat de Geweefels en kleeders
betreft voor Heeren, Damen en kinderen,
wendt U in volle vertrouwen tot de Maga-
zinen

Au Pont des Arches,
48, Leopoldstraat, Luik.
TELEFOON 1681.

waar gij altijd onberispelijke koopwaren
zult vinden aan de laagste prijzen.

Specialiteit van kleeders voor Plechtighe-
den en voor rouw.

Een kranig Machinist. — Terwijl zijn
trein een tunnel doorreed, merkte de machi-
nist Tophis van den Londen-Edinburgh ex-
press, dat de zijne haperde en om op alles
gedacht te zijn, verminderde hij de vaart. Op
eens sloegen vlammen uit de machien, die
zijn rechtermouw verbrandden en hem van
pols tot elleboog pijnlijke brandwonden
toebraachten. Daar de pijn ondraaglijk werd,
begreep hij, dat hij niet op de lokomotief
zou kunnen blijven. Hij schreef toen op een
blaadje papier van zijn notitieboekje dat hij
gewond was, en dat de eerstvolgende statie
Hitschin moest worden gewaarshuud voor
een plaatsvervanger. Hij wierp het velletje
bij een blokkost aan het daar aanwezige per-
soneel toe en reed toen door naar Hitschin.
Inderdad stond men daar gereed, om zijn
taak over te nemen. Een half uur had
Tophis met een verbranden arm gereden, maar
toen hij van de machien kwam, viel hij
flauw.

Wraakroepende geldzucht.
Ontaarde ouders. — Uit Eirasvedra,
in Sparje, wordt het volgend vraakroep-
pend geval gemeld : Manuel Gonzales, af-
komstig uit deze plaats, werd door de
Rijffnen gevangen genomen en vijf jaar
geleiden als geseuvelde vernield. Hij kon
uit de gevangenschap ontsnappen, keerde
naar Spanje terug, om zich bij zijn ouders
te vervoegen en hun zijn aanstaande hu-
welijk aan te kondigen. Groot was zijn
verwondering toen zijn vader en zijn moe-
der wegerden hem te herkennen en hem
als indringer aanzagen. Maar dank zij ze-
ker lichaams teekens kon de jonge man
anderen van zijn afkomst overtuigen, waat
zijn ouders zelf hadden nooit gewiljeld,
dat de teruggekeerde werkelijk hun zoon
was.

De reden van hun onberispelijke ha-
...

delwijze was echter de volgende : se
het verreesde overlijden van hun z-
ontvingen de ouders Gonzales een m-
delijkche vergoeding van 20 pondfr-
wegen hun «voor het vaderland ges-
velden zoon». Zij schrikten er voor te
de reeds ontvangen som te moeten ter-
betalen, indien bewezen werd dat hun z-
nog levend was.

En boodschap na 40 ja
In de Baltische Zee is een flesch op
vischt, waarin zich een boodschap bev-
van een kapitein John Lee, die bijna
jaar geleden van Halifax, afvoer op
schip welks naam men zich niet m-
kan herinneren. De boodschap luidt
«Zg aan moeder, dat ik vechtend ges-
ven ben. John Lee, kapitein, Halifax,
Mei 1887. De moeder van Lee stierf er
35 jaar geleden. De flesch werd gevond-
in de buurt van een Duitsch eiland, d-
een bezimte van de telegraaf, die se in
Nieuw Schootland opzond.

Een menschelijk monst
Over eenige dagen kwam er bij de po-
cie te Bromberg, Polen, van den Poolsch
konsul in Amerika bericht dat een Pe-
albaar overleden, op zijn doodsbed be-
heeft, da dader te zijn van eenen vijfjoui-
ge moord, in 1875 gepleegd te Ilski
Gansch de familie van een winkelier,
daar was vermoord geworden, en de o-
zoekingen om den dader te ontdek-
waren vruchteloos gebleven.

Volgens de auiddingen, door de
moordnaar geveven alvorens te sterve-
waren de lijkens begraven in eenen hof-
Bromberg. De politie deed er opzoekinge-
doen, en de vijf geramten werden inde-
daad te voorschijn gebracht.

De slachtoffers der stabilisati
In een onderhoud met e-n medewerker va-
het dagblad «L'Avant» heeft minister Fran-
met groote voldoening gesproken over de su-
bilisati van den frank.

Wel zijn de renteniers (de sparende werke-
van vroeger) er erg door getroffen doch me-
kan geen eierkoozen maken zonder eieren te
breken, zegt hij ; het is zaak de eieren goe-
te gebruiken en de koozen niet te bederven.
doch, o-er de gebroken schalen, of de veron-
gelijke renteniers geen a woord... deze zij-
wellicht goed om in den vuisbak te worde-
geworpen.

Wanneer wordt er een komiteit gesticht om
den toesta-d dezer misken-e lieden die im-
mers alle Staatsfinansen hebben onderstund-
te onderzoeken en te verhelpen ; of wanneer
zullen er volksvertegenwoordigers opdagen om
zich het lot dezer ongelukkigen aan te trekken
en te bepleiten ? Ja wanneer ?

Juwelhandel M. Ostroz-Marlier, 71,
Kathedraalstraat, LUUK,
Trouw- en verlovingsringen, Horlogies,

DE KAMER.

Dinsdag hadden twee interpellaties
plaats betreffende de levensduurte.

De eerste werd gedaan door M. Fischer
(lib.) die de stijgende duurte tusschrijft
aan den onberapen uitvoer van levens-
middelen.

Daarna kwam M. Heynen (kath.) aan de
beurt die hwarde over de kolenschaarsch-
te, welke onze bevolking terecht veront-
rust.

De h. Wouters, minister van Arbeid en
Nijverheid, verklaart dat, de prijzen voor
zekere koopwaren, die thans beneden het
index der fabriekcijfers zijn, nog zullen
stijgen op het peil van het internationale.

Daar geloof ik niet waat steeds waren wij
een land waar de prijzen beneden de in-
ternationale bleven.

Wat betreft den uitvoer van levensmid-
delen, werden steeds maatregelen genom-
men wanneer het nodig bleek.

Min. Wouters wijst er op hoe de aard-
appeltuiver bepekert werd. Alle smokkel-
handel kon daarom niet verhindert. Voor
sommige levensmiddelen werd dus het
steisel der uitvoervergunningen toegepast,
en voor a dere het kontingentsteisel. Een
uitvoertaris is moeilijk te passen.

De minister houdt zich verder bezig
met de steenkolenschaaarschte en herhaalt
de uiteenzetting w-ike hij diennaangaende
reeds vroeger aan de pers deed.

Spreker verklaart dat hij, in geval van
noodzakelijkheid, atwijkingen bij de acht-
turen wet zal verdedigen.

Woensdag hield de Kamer twee zittingen
waarin de landpachtwet besproken werd.

In de morgen bleef spraken twee socialist-
de Heeren Doms en Chalmers, ten voordele van
de nieuwe landpachtwet. Volgens hen moesten
de huurprijzen beperkt worden, zooals voor de
huishoude, en moet aan de pachters volledige
vrijheid geschonken worden.
M. Poncellet (kath.) bestreed de nieuwe wet,
die, volgens hem, een aanslag is op de vrij-
heid van de landbouw. Aan de socialist-
de partijgeners zijn van de wet, verwt hij
eigenaam al te schakken.
In de namiddagging gast M. Poncellet
voert de wet te bestrijden, die onrechtvaardig
is en door geen christelijk gemoed kan goed-